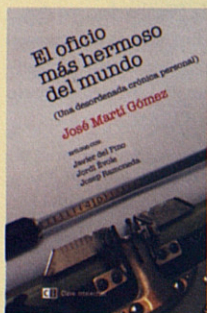

AQUELLA PORTA GIRATÒRIA

Lluís Foix | Destino, 2016 | 275 pàg.

Lluís Foix fa en aquestes pàgines un recorregut pels records i vivències dels anys a *La Vanguardia*. Les anècdotes, els redactors i els corresponents, les redaccions i els personatges conformen un univers d'uns anys inoblidables de l'autor en un diari que ha representat una institució social, que s'ha mantingut 135 anys en contacte amb els lectors i que ha estat una referència a Catalunya durant moltes generacions. Foix ha estat director de *La Vanguardia*, director adjunt i sotsdirector en diverses etapes des del 1982 fins al 2001. Durant set anys, també va ser director de la versió digital del diari. Llicenciat en Periodisme i en Dret, ha estat corresponent a Londres i Washington i ha cobert moltes guerres, cimeres, eleccions i conflictes enviant cròniques des de 84 països. És especialista en política internacional i columnista habitual als diaris *La Vanguardia*, *El Punt Avui* i *Mundo Deportivo*. També participa en tertúlies radiofòniques i televisives. L'any 2013, va publicar amb gran èxit *La marinada sempre arriba*, les vivències de postguerra en un racó de la vall del Corb.

EL OFICIO MÁS HERMOSO DEL MUNDO

José Martí Gómez | Clave intelectual, 2016 | 384 pàg.

"Crec en el periodisme que s'aprèn, com la vida, en les patacades de cada dia, al carrer, a les barres dels cafès, als autobusos i als vagons de metro. Llegint molt i mantenint molts contactes, de qui respectar sempre les confidències. El periodisme de la petita anècdota que reflecteix una societat que ja no existeix. El que domina a les redaccions són notes de color que tenen poc de vida i entrevistes a polítics que no diuen res. El periodisme d'avui no és el que vaig estimar, però sé que molts joves comencen il·lusionats i m'agrada pensar que també la veuen com la professió més bonica del món". Així s'expressa l'autor, José Martí Gómez, en les pàgines d'aquest llibre, que és tant una crònica viva de l'Espanya política, social i cultural de les últimes cinc dècades, com una valuosa lliçó sobre com fer un bon periodisme a través de diversos gèneres: la crònica, el reportatge o l'entrevista. L'obra conclou amb una interessant conversa de l'autor amb Javier del Pino, Jordi Évole i Josep Ramoneda, en què reflexionen sobre el present i el futur del periodisme, i sobre els mitjans de comunicació. Martí Gómez exerceix el periodisme des de 1966. Ha treballat tots els gèneres periodístics i ha estat guardonat diverses vegades: premi Manuel del Arco, Ciutat de Barcelona de periodisme, dos cops; el premi Ofici de Periodista, atorgat pel Col·legi de Periodistes o el Premi Nacional de Periodisme de la Generalitat de Catalunya.

SOLO PIDO UN POCO DE BELLEZA

Bru Rovira | Ediciones B, 2016 | 248 pàg.

El periodista Bru Rovira dona veu a un grup de personatges reals, anònims i marginals de la part vella de la ciutat de Barcelona; personatges que comparteixen amistat i aventures. Aprofundint en les seves vides, l'autor escriu un retrat periodístic i literari d'uns barris castigats per la pobresa. Els personatges que ens presenta són un exmercenari italià de les guerres africanes que recita Leopardi als seus amics desemparats; una dona gran que toca Beethoven en un vell piano fet malbé pels ratolins; una criada que aprèn a llegir quan l'acomienaden després de mitja vida a al servei de famílies de classe alta; una recol·lectora urbana de ferralla que troba un milió de pessetes en un ascensor. "Havien escollit el bàndol dels poetes, sense cap dubte. I a mi, com a reporter, em toca ara contar totes aquestes històries", afirma l'autor. Bru Rovira va treballar a diversos diaris, entre aquests *La Vanguardia*, on va ser reporter durant vint-i-cinc anys, i va cobrir nombrosos conflictes internacionals. Es tracta de la primera vegada que escriu sobre la seva pròpia ciutat. Autor de diversos llibres, ha rebut, entre altres, els premis Miguel Gil (2002) i l'Ortega i Gasset (2004).

VENECIA DE CINE

Txerra Cirbián

Ecós TravelBooks, 2015

250 pàg.

VENECIA DE CINE

2015

El periodista d'*El Periódico de Catalunya* Txerra Cirbián signa aquesta guia de viatge sobre Venècia, la primera escrita en castellà sobre aquest tema. Publicada només en format digital, el llibre ens apropa a la ciutat italiana com a escenari on s'han rodat moltíssimes pel·lícules i les ordena de manera cronològica, amb fitxes, recorreguts, anècdotes i enllaços a tràilers i vídeos de les pel·lícules rodades. La llista de films, parcialment rodats a Venècia, s'apropa al centenar, però són molt menys els que han aprofitat els seus escenaris naturals. De tots aquests, només una vintena estan rodats íntegrament a la ciutat dels canals. El llibre en recull 36 d'aquests i l'autor ha optat per començar amb *El ladrón de Venecia*, protagonitzat per María Montez l'any 1950. Dos anys més tard, l'any 1954, Luchino Visconti va retratar-ne els carrerons a Senso. I el salt de Venècia a la gran pantalla es produiria fa 60 anys gràcies a Hollywood i de la mà de David Lean amb *Locuras de verano*. Spielberg o Woody Allen són altres dels directors seduïts pels canals més famosos del món.

EL PERICH. SENSE CADUCITAT

Raquel Perich i Jaume Capdevila

Efadós, 2015

188 pàg.

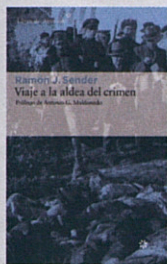

Vint anys després de la sobtada mort, el 1995, els esmolats dards satírics que Perich llançava en forma de màximes o dibuixos són avui més vigents que mai; fins al punt que, de vegades, semblava descriure anticipadament la nostra realitat actual. Un nombrós grup d'amics, personalitats del periodisme, de les lletres, l'escena i la cultura, a més a més dels humoristes que van ser companys de professió, li reten un sentit homenatge en aquest volum, que també aplega una selecció dels dibuixos i reflexions. Jaume Perich va iniciar la carrera professional com a redactor de l'editorial Bruguera, el 1964, i com a humorista, el 1966, al diari *Solidaridad Nacional*. Al cap d'un any, va passar a *El Correo Catalán* i va consolidar un particular estil, combinant dibuixos amb frases curtes i aforismes d'una gran mordacitat,

malgrat la censura de l'època. El llibre *Autopista* va ser el més venut el 1971 i 1972 i el va consagrar com un dels principals humoristes del país. Va dibuixar per a diversos diaris i revistes. En honor seu es va crear el Premi Internacional d'Humor Gat Perich.

VIAJE A LA ALDEA DEL CRIMEN. DOCUMENTAL DE CASAS VIEJAS

Ramón J. Sender
Libros del Asteroide, 2016
186 pàg.

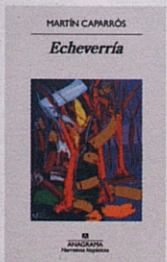

Al gener de 1933, es va produir una revolta a Casas Viejas, un petit poble de Cadis; que va ser brutalment sufocada per les forces de l'ordre republicanes. El balanç va ser de vint-i-cinc persones mortes en un succés que, a més, acabaria forçant la dimissió del president del Govern, Manuel Azaña. Des del

primer moment, va haver-hi dubtes respecte a la versió oficial dels fets i diversos periodistes es van desplaçar fins a la zona per ampliar-ne la informació. Ramón J. Sender en va ser un, qui el 19 de gener publicaria en el diari *La Libertad* la primera d'una sèrie de cròniques sobre els fets. Poc després, aprofitaria la informació recopilada per la comissió parlamentària i el posterior judici als comandaments que van dirigir la repressió per reestructurar i ampliar els textos de les cròniques i donar-li forma de llibre. Publicat per primer cop el 1934, *Viaje a la aldea del crimen* està considerat un dels millors reportatges espanyols del segle XX.

ECHEVERRÍA.

Martín Caparrós
Anagrama, 2016
365 pàg.

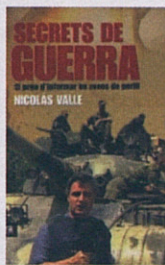

Martín Caparrós passeja per la història de l'Argentina a través de la figura de qui es considera responsable de la configuració de la seva identitat cultural, l'escriptor i poeta Esteban Echeverría. Una biografia ficcionada que narra la vida d'un jove del segle XIX, que es converteix en un intel·lectual per consolidar la identitat nacional argentina mitjançant la creació d'una literatura pròpia. L'autor ha expres-

sat que el que més el va impressionar d'Echeverría va ser que li va semblar "un gran cronista", mentre que ha assenyalat que se li va ocórrer escriure sobre ell amb motiu d'una presentació que va realitzar d'una de les obres. Martín Caparrós es va llicenciar en Història a París, va viure a Madrid i Nova York, va dirigir revistes de llibres i de cuina, va recórrer mig món, va traduir Voltaire, Shakespeare i Quevedo, i va rebre el Premi Planeta Llatinoamericà, el premi Rey de España i la beca Guggenheim.

SECRETS DE GUERRA. EL PREU D'INFORMAR EN ZONES DE PERILL

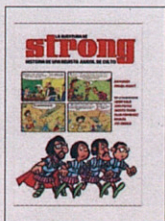
Nicolás Valle
Ara Llibres, 2012
250 pàg.

Com a corresponsal de guerra de TV3 des de fa més de vint-i-cinc anys, ha vist de ben a prop el mal extrem i ha notat sovint al seu voltant l'alienada de la mort; encara que també ha conegut l'extraordinària generositat que ofereixen les persones quan es troben en situacions límit. Conflicte rere conflicte, Nicolás Valle ha explicat les lluites armades als espectadors. Ara explica la seva experiència com a observador de primera línia. Redactor de la secció d'Internacional de Televisió de Catalunya des del 1990, va trepitjar un territori en conflicte per primer cop l'any 1989, a la guerra del Sàhara Occidental. Des d'aleshores, ha cobert entre altres esdeveniments els conflictes balcànics, la guerra de l'Afganistan, l'atac israelià al sud del Líban, la guerra de Geòrgia i les revoltes democràtiques al món àrab.

LA AVENTURA DE STRONG. HISTORIA DE UNA REVISTA JUVENIL DE CULTO

Rai Ferrer i Miguel Agustí
Continuará Comics, 2016
124 pàg.

Aquest és el primer llibre de la col·lecció "Cuadernos Continuará", nascuda per preservar el record dels professionals i les historietes que han influït en la concepció del còmic espanyol actual i en la memòria col·lectiva dels seguidors. Aquest primer volum pot ajudar a comprendre millor les

claus de la creació d'una revista de còmic europeu en plena dictadura franquista. La censura i les dificultats de tota índole que van patir els editors de Strong al llarg dels noranta números, que van permetre molts espanyols conèixer millor el còmic francobelga, així com a dibuixants de primer nivell del nostre país. Rai Ferrer va entrar en contacte amb Miguel Agustí l'any 1969 qui li va proposar fer-se càrrec de la direcció artística de Strong, de la qual ell seria el redactor en cap. El projecte, finançat per l'Editorial Argos de Barcelona, comptava amb els millors còmics de la revista francobelga *Spirou*. Miguel Agustí va crear la paraula Pitufo per als personatges de Pierre Culliford, Peyo, Les Schtroumpfs, convertint-se en el primer traductor al castellà.

JOAN LLAYERIAS (1) 1902-1904. AMB MOTIU DE LO DE SERBIA

Josep Maria Cadena
Àmbit, 2016
509 pàg.

Joan Llaverrias va publicar més de 1.400 acudits gràfics al setmanari *¡Cu-cut!* i aquest volum, primer dels quatre que es dedicaran a aquest artista, recull els 383 inicials. El periodista i crític d'art Josep Maria Cadena n'ofereix un detall tècnic i una contextualització històrica, i aconsegueix un llibre que combina la bellesa dels dibuixos, l'humor dels acudits i una aproximació al coneixement de l'època d'ara fa cent anys. L'autor ret homenatge en diferents volums als dibuixants del setmanari d'humor i sàtira política *¡Cu-cut!*, publicat a Barcelona entre el 1902 i el 1912, que es va convertir en una de les capçaleres més brillants del periodisme català de tots els temps. Periodista i crític d'art, Cadena està especialitzat en el dibuix humorístic a Catalunya i ha publicat més de setanta-cinc títols referits a pintors, escultors, dibuixants i treballs de divulgació històrica. També ha treballat a l'Agència EFE, *Diario de Barcelona*, *Avui*, *l'Hoja del Lunes* i *El Periódico de Catalunya*. En aquest últim, ha efectuat durant vint-i-cinc anys la crítica de més de tres mil artistes.

Tots els llibres d'aquesta secció es poden trobar al Centre de Documentació Montserrat Roig i estan disponibles en préstec per als col·legiats.